

De Matthäus van Ex Animo; moeilijk volgend jaar te evenaren

Eenheid van klank, van opvatting, concentratie, van passie en compassie, opgeroepen door een bevlogen dirigent, Wim de Ru. In één zin gevat de uitvoering van Bach's Matthäus Passion door COV Ex Animo.

Die éénheid hangt dit jaar als een muzikaal halo om dubbelkoor/orkest en solisten. Wat Ex Animo heeft beziel weet ik niet, maar voor mij was dit de meest indrukwekkende van de vijf passies die ik dit jaar beluisterde. Alle koralen, werkelijk niet één uitgezonderd, hebben iets wezenlijks te vertellen. Al meteen 'Ich bin's, ich sollte büßen' brengt kippenvel. De overgang van Jezus' woorden 'So geschehe dein Wille' naar het koraal 'Wass mein Gott will' overtuigt door innerlijke kracht. Altijd ligt er

een contrast tussen 'O Haupt voll Blut und Wunden' en 'Du edles Angesichte', maar de bitterheid en het berouw zijn zelden zo intens benaderd. Ook de turbae zijn bijna stuk voor stuk staaltjes van eensgezinde expressie. Koor en orkest zijn één van geest in de felle, overmoedige uitspraak 'Sein Blut komme über uns und uns're Kinder'. Die vileine, alerte scherpte in 'Andern hat er geholfen' komt als uit één spottende mond. Pas onder geconcentreerde leiding kun je 'Wahrlich, du bist auch einer von denen' zo licht bijtend zingen. Het is alsof het orkest, waarin toch veel nieuwe instrumentalisten zijn binnengestroomd, zich wonderwel aanpast. Orkest I en II spelen evenwichtig en fraai, onder hun eigen uitstekende concertmeester. Soepel

Muziek

Matthäus Passion: Ex Animo o.l.v. Wim de Ru, Jeugdkoor BplusC, Tetsje van der Kooi (sopraan), Ina Boersma (alt/mezzo), Laurens-Alexander Wyns (tenor, Evangelist), Hans Christian Hinz (bas, Christuspartij), Pascal Pittie (tenor), Frans Huijts (bas), Jan Jansen (orgel), Takeshi Sudo (gamba), Holland Orkest Combinatie. Gehoord: 12-4, Pieterskerk, Leiden.

wendbaar 'zingt' weer de hobo, al of niet samen met fagot, dwarsfluit en continuo. Die grote betrokkenheid bij dit lijdensverhaal van een mensenkind voel je eveneens bij de solisten. In de eerste plaats de Christusfiguur, Hans Christian Hinz, die Joep Bröcheler vervangt. Integer, doortrokken van verantwoordelijkheid zet hij een jonge man neer die zich

staande houdt in een dodelijk proces, bovendien zijn compassie toont. Zelden hoorde ik de woorden 'So geschehe dein Wille' zo vol overgave en berusting. Evangelist Laurens-Alexander Wyns blinkt uit wat volume, klankrijkheid en verbeelding betreft. Daarentegen is zijn vibrato wat te sterk, zijn schildering soms te heftig gekleurd. Alt Ina Boersma zingt 'Erbarme dich'

bepaald warm en glanzend, vol inlevingsvermogen, maar haar stem zal de achterste rijen nauwelijks bereiken, evenals de bas Frans Huijts. Absoluut mooi en intens klinkt zijn lange aria 'Ich will Jesum selbst begraben', maar ook hij beslaat niet voluit de (bomvolle) Pieterskerk.

Tenslotte het kinderkoor, heerlijk strak en helder van toon, in het slotkoor (deel I) boven Ex Animo uitzingend, maar in het openingskoor is hun aanwezigheid nog ver te zoeken. In het centrum plaatsen, en nog een paar enthousiaste vriendjes naar Jeugdkoor BplusC lokken. Ex Animo: moeilijk om deze ontzagwekkend mooie Matthäus volgend jaar te evenaren!

Lidy van der Spek